

FOT. JERZY PASZKOWSKI

Scena zbiorowa

NOTY

Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera w Warszawie: *ROCK&TROLL* Stanisława Tyma. Reżyseria: Stanisław Tym, scenografia: Marlena Skoneczko, muzyka: Jerzy Derfel. Prapremiera 4 I 2000.

Stanisław Tym wykorzystał motywy opowiadania Selmy Lagerloff pt. *Podrzutek* do stworzenia spektaklu skromnego, bezpretensjonalnego, choć niosącego niebłahe przesłanie. W historii małego trolla, który w lesie zamieniony zostaje z dzieckiem ludzi i wśród nich się wychowuje, każdy widzi, i mały, i duży odczyta apel o tolerancję dla odmieńców i pomaganie biednym. Przedstawienie odkrywa świat skandynawskiej baśni, która nie jest specjalnie u nas popularna, jeśli nie liczyć oczywiście Andersena i Tove Jansson. Początkowo spektakl grany był na Małej Scenie, ja widziałem już w wersji na Dużej Scenie, ale nie sądzę, by stracił przez to swoje walory. Nie jest zapewne przeznaczony dla najmłodszych dzieci, a starsze (także ich rodzice) odnajdą w nim wszystko, co potrzeba: dawkę humoru, zabawy, wzruszenia i refleksji. Czuje się, że zespół Teatru Powszechnego jest szczerze zaangażowany w widowisko, a Tomasz Sapryk w roli tytułowego trolla został obsadzony bez pudła. Sympatycznie brzmią piosenki Jerzego Derfla (akompaniującego na żywo aktorom). Scenografia nie zaleca się w łatwy sposób bajkowością, ale celnie oddaje koloryt miejsca akcji, a kostiumami – bohaterów opowieści.

WOJCIECH MAJCHEREK